

רבי יצחק אמר, שם עלו שבטים שבטים שבטי יה. מי השבטים? אלו שרים אשר תחומיים שנפרדים מאותו אילן גדול וחזק שירש אותם מצד האב והאם. זהו שפטות שבטי יה, מיפוי העדות שמעיד הבן הקדוש, שמעיד אבא ובנו הקדוש שפטות שבטי יה עדות לישראל, והם נחרות עמוקים ששופעים ונמשכים מן יה. וככל קרב מה להזdot לשם ה. כי שפה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד, לרשות את המלכות הקדושה הוא ובנו לדורי דורות, וזהו השירה שאמר דוד על המלכות העליונה הקדושה.

רבי חזקיה אמר, הכל בסוד עליון הוא, להראות שמי שפוגם למטה - פוגם למטה. ערות כלת לא תגלה, שניינו, עונתן של פלמידי חכמים משbeta לשפט. מכין שיזעדים את סוד הדבר ויקנו את הלב, וימצא רצונים שלם, והבנינים שמולדים נקאים הבנים של הפלך. ואם אלה פוגמים דבר למטה, כביכול הם פוגמים בכליה של מעלה, וזה כתוב ערות כלת לא תגלה. זה בשביל אלו שיזעדים את דיני התורה. שאר העם אותו שבঙלה, כלוח מפש, ובחטא הזה השכינה מסתלקת מביניהם. אמנם, נחקק שם הקדוש בעצדדים יודיעים, באותו רשותם של עשרים ושטים (באו, בבי, ב' בבי, ב' בא, ב' ביה, ב' בג, ה' ביה, ג' ביה, ה' ברכ' י' בא, א' ביה). י' בא' ה' בג', יו"ד בא' ב' בבי, י' ב' בבי, י' בא' ה' בג', יו"ד בא' בא' ה' בג' מל' בא' הא' בא' ברדל'ת. בין נחקקות בי' ג' יו"ד מעלה אותן.

רבי יצחק אמר, (תהלים קכח) ששם עלו שבטים שבטי יה. מאן שבטים. אלין תריסר תחומיין, דמתפרקן מההוא אילנא רבא ומתקף, דאתסין לון מسطרא דאבא ואימה. ה' הוא דכתיב שבטי יה, משפר סחדותא, דאסחד ברא קדישא (נ' אראסתיר אבא ואימה בברא קדישא) דכתיב שבטי יה עדות לישראל, ואינון נהרין עמיקין, דגדיין ואתמשבן מן יה. ובכל' (ס"א וכל' בד' לפה). להודות לשם יה. (ס"א יבנין כד' כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד, לאחסנא מלכוֹתא קדישא הוא ובנו לדרי דרין, ודא היא שירתה דאמר דוד על מלכוֹ עלאה קדישא.

רבי חזקיה אמר, פלא ברזא עלאה הוא, לאחזה דמאן דפיגים למתא, פגיים לעילא. ערות כלת לא תגלה, דתגינן עונתן של תלמידי חכמים משbeta לשפט. בגין דידען רזא דמלחה, ויבוננו לבא, וישתבח רועיתהון שלים. ובנין דאולידו אקרון בנין דמלכ'א. ואי אלין פגימוי מלאה למתא, בביבול פגמין איונין בגין פגימוי מלאה למתא, בביבול פגמין איונין בגין דלעילא, קרין כתיב ערות כלת לא בכליה דלעילא, קרין כתיב ערות כלת לא תגלה. דא בגין איונין דידען אורחין דאוריה. שאר עמא ההוא דאגיליא, כלת מפש, ובחובא דא שכינתא אסתלקת מביניהו.

ח'אנא, אטגלייף שמא קדישא בסטרין ידיין, באחוון רשיימין דעשרהין ותרין (ס"א י' בא, א' ביה, י' בב, ב' ביה, י' בא, ב' ביה, י' בג, ה' ביה, י' ברכ' י' בא, א' ביה), ה' בד' אלו השני נומחות מצאנו בהעתוק אשר לפניו) י' בא', א' ביה. י' בב', ב' ביה. י' בא' ה' בג', יו"ד בא' בא' ה' בג', יו"ד בא' בא' ה' בג' מל' בא' הא' בא' ברדל'ת. כלחו מתגלאפי בי' ג' יו"ד סליק לון.